

wśród cieni co zgubiły włosy zbłąkane
spojrzenia kroją myśli na fragmenty
nikt nie rozsypał maku a wokół cisza
w posępnym korytarzu czekają upadli
ktoś chowa ból za uśmiechem inny gazetę
rozkłada tekst na czynniki pierwsze Donbas
czy to powód by myśleć o śmierci za pięć
dwunasta wstań z kolan i podnieś głowę
do góry nie ma wyjścia bohaterowie są zmęczeni
bez nazwisk teraz jesteś tylko numerem
za chwile resztki złudzeń rozbiją się o
kilka szczegółów po łacinie i termin
nie pytaj o szanse jest późna jesień
korytarz studiuje kamienne twarze
z przedłużonym wyrokiem i pełnych nadziei
a tu cudów nie ma masz najwyżej pięć lat

Babczuk, dodano 27.11.2018 20:03

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.